

Debreceni Ítéltábla

Bf.I.232/2022/6.

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2022. június 01. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

ítéletet:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék 2022. március 9. napján kihirdetett 24.B.289/2021/46. számú ítéletét megváltoztatja annyiban, hogy a vádlottat terhelő bűnügyi költség összege helyesen 291.612 (kettőszázkilencvenegyezer-hatszáztizenkettő) forint.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Indokolás

[1] A Debreceni törvényszék a 2022. március 9. napján meghozott 24.B.289/2021/46. számú ítéletében Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban Btk.) 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulat] és magánlaksértés büntetében [Btk. 221. § (2) bekezdés a) pont]. Ezért – halmazati büntetésül – 1 év 8 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének a legkorábbi időpontjáról, a bűnjelekről, az őrizetben töltött idő beszámításáról és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az elsőfokú ítélet ellen az ügyészség jelentett be fellebbezést a vádlott terhére, a büntetés súlyosítása, a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamának felemelése érdekében. Indokai szerint a testi épséget sértő cselekményt ittasan, idős sértett sérelmére, a házi jogot is sértve elkövető vádlottal szemben nem indokolt a büntetés enyhítése, a büntetési célok csak súlyosabb büntetéssel érhetők el, ezért a büntetés lényeges súlyosítására tett indítványt (Hajdú-Bihar Megyei Főügyészség B.911/2020/29.).

[3] A vádlott és a védője tudomásul vették a törvényszék határozatát.

[4] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.121/2022/2. számú átiratában az ügyészségi fellebbezést és indokait fenntartva az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását, a büntetés súlyosítását, egyebekben a határozat helybenhagyását indítványozta.

[5] Az ítéltábla az ügyészség fellebbezését a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban Be.) 598. § (2) bekezdése alapján tanácsulésen bírálta el. A tanácsulésen történő elbírálásnak a törvényi előfeltételei maradéktalanul fennálltak, mert az ítéletet csak szankciós fellebbezés támadta és a jogosultak nyilvános ülés vagy tárgyalás kitűzését nem indítványozták.

[6] A súlyosításra irányuló ügyészségi fellebbezés nem alapos.

[7] Az ügyészség a fellebbezését kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján jelentette be (szankciós fellebbezés) ezért a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett részét bírálta felül, figyelemmel a Be. 590. § (3) bekezdésére.

[8] A Be. 590. § (5) bekezdésének szabályai azonban a felülbírálatot kiterjesztik a szankciós fellebbezésnél is az eljárási szabályok betartására, az abszolút és relatív hibából eredő hatályon kívül helyezési okok esetleges fennállására, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezésre, ha a vádlottat fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, továbbá a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezésre (Be.590. § (5) bekezdés a) pont, aa) és ab) alpontok, b) pont, c) pont, (5a) bekezdés). Értelemszerűen a szankciós fellebbezésnél a büntetés kiszabása, a fellebbezés oka és a cél: a büntetésre vonatkozó rendelkezés megváltoztatása, ezért a Be. 590. § (5) bekezdés d) pontjában írtak jelen esetben a Be. 590. § (3) bekezdésében írtaknak feleltethetők meg. Ezen túl a másodfokú bíróság hivatalból döntött a Be. 590. § (7) bekezdésének előírása szerint az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben is.

[9] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja értelmében a másodfokú bíróság nem vizsgálta a törvényszék ítéletének megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította, mivel az ügyészség a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentette be. A mértékes fellebbezésénél az elsőfokon megállapított tényállás rögzül.

[10] A ténybeli revízió kizárt, azonban a történeti tények kapcsán az ítéltábla megjegyzi, miszerint az ítélet szorosan vett történeti tényállása [Be. 561. § (3) bekezdés c) pont] nem tartalmazta, hogy a sértett életveszélyes sérülést szenvedett, a határozat azonban a [27], a [30] és a [36] bekezdésben is egyértelműen, konkrétan rögzíti az életveszélyes eredmény

bekövetkeztét, mely ténymegállapítás ezért a tényállás része a töretlen bírói gyakorlat szerint, függetlenül attól, hogy ítéletszerkesztési hiba miatt a törvényszék e megállapításokat az indokolás más részeiben tette.

[11] Ettől függetlenül felhívja a másodfokú bíróság a figyelmet arra, hogy az eredmény olyan központi tény, melyet feltétlen a történeti tényállásban kell szerepeltetni, nem pedig az indokolás más részeiben. Ez alapvető törvényi elvárás, különösen korlátozott felülbírálatnál, ahol a másodfokú bíróságnak nincs ténybeli revíziós jogköre. Ha a kötött tényállás nem tartalmaz releváns tény, úgy az egyébként helyes vádbeli tény értékelésének nincs helye.

[12] Az ítéltábla a felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék az eljárását a perjogi szabályokat betartva folytatta le. Nem vétett sem abszolút, sem olyan súlyú relatív hibát, amely az érdemi felülbírálatot kizárta volna. Hatályon kívül helyezési okot a másodfokú bíróság nem észlelt.

[13] Az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a cselekmények minősítése is megfelel az anyagi jogi szabályoknak.

[14] A hiányos és ebből eredően nem egyértelmű jogi indokolás azonban kiegészítést igényel, szem előtt tartva a 3/2013. Büntető Jogegységi határozatban megjelölt szempontokat. A vádlott, amikor ököllel, közepes erővel megütötte az idős sértettet az arcán, a testi épség megsértése kapcsán egyenes szándékkal járt el. Az elsőfokú bíróság helyesen ismerte fel, hogy a szándékosság az életveszélyes eredményre nem terjedt ki. A hanyag gondatlanság azonban igen, így vegyes bűnösséggel valósult meg a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő életveszélyt okozó testi sértés büntette. A vegyes bűnösség klasszikus formája ez. Az ütéstől a sértett a földre került és fejét a kemény, betonozott aljzatba ütötte, az életveszélyes koponyasérülést pedig a fej földhöz csapódása eredményezte. A vádlott testi sértési szándéka egyértelmű, azonban az életveszélyes eredménybe nem nyugodott bele, az eredményre nézve csak hanyag gondatlansága állapítható meg (BJD 8931, BH1993. 214, BH2004.136, BH2022. 194).

[15] E részben külön ki kell emelni, hogy a vádlott elkövetéskor aktuális tudattartalmára, ezáltal szándékára, a bűnösségre az önhibából eredő és mentesítést nem eredményező ittasság miatt a tárgyi tényezőkből kellett következtetést vonni (elkövetési magatartás jellege, módja, a végrehajtás intenzitása, körülményei, a támadott testtájék) a III. Büntető Elvi Döntés jelenleg is irányadó útmutatásának megfelelően.

[16] A magánlaksértés büntette kapcsán utalni kell arra, hogy település népessége nem éri el az ezer főt, ezért az éjjel történő minősítő körülmény megállapítása helyes a huszonkét óra körüli elkövetésre figyelemmel. A bírói gyakorlat a városokban esete tizenegy órától hajnali öt óráig, míg a kisebb településeken a helyi szokásoknak megfelelően este tíz órai időponttól

állapítja meg e tényállási elemet, minősítő körülményt. Az ügyben büntethetőségi akadály nem merült fel.

[17] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket alapvetően helyesen feltárta, de nem a vádlott büntetlenségét kell a javára értékelni, hanem a fiatal felnőtt korát, hiszen Terhelt1 az elkövetés idején épp meghaladta a huszadik életévét. A sértetti közrehatás viszont nem enyhít, mert a sértett az éjjeli órában a portájára behatoló vádlott ellen jogosan védekezett, sőt akár komolyabb formában is tehetett volna ezt. Ettől függetlenül a ténybeli beismerő vallomásra és a fiatal felnőtt korra figyelemmel a vádlottal szemben az enyhítő szakasz alkalmazásával kiszabott 1 év 8 hónap szabadságvesztés tetтарыos büntetés a mellékbüntetéssel együtt, amelynek lényeges súlyosítására az ítéltábla nem látott indokot, figyelemmel az eredmény tekintetében fennálló gondatlanságra, illetve enyhébb fokára is. A kiszabott büntetés alkalmas a büntetési célok elérésére és megfelel a büntetéskiszabási elveknek is.

[18] Észlelte az ítéltábla, hogy a törvényszék a bűnügyi költség összegét hibásan számolta ki, amit a másodfokú bíróság helyesbített, mely szerint a vádlottat terhelő költség összege: 291 612 Ft.

[19] Az egyéb, az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben hozott rendelkezések megfelelnek a törvénynek.

[20] A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a szükséges részben a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg a törvényes rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

Debrecen, 2022. június 1.

Dr. Háger Tamás sk. a tanács elnöke, dr. Diószegi Attila sk. előadó bíró, dr. Nagy Éva s.k.bíró

Záradék: A Debreceni Törvényszék 24.B.289/2021/46. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.I.232/2022/6. számú ítéletében írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2022. június 1.

Dr. Háger Tamás s.k.
a tanács elnöke